

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY (C)
Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat
21 de juliol de 2019
Gn 18, 1-10a / Col 1, 24-28 / Lc 10, 38-42

En aquest temps d'estiu, molts de nosaltres solem aprofitar algun dia per sortir, i visitar a algun familiar o amic, o fins i tot per rebre a casa més visites que al llarg de l'any. Les lectures d'avui ens parlen d'una visita molt especial, de com acollim Déu a casa nostra.

A la primera lectura, hem vist com Abraham rep amb exquisida cordialitat i generositat a tres estrangers, en els quals s'ha vist una imatge de la Trinitat. Aquell feliç encontre engrandeix també a Abraham, que es veu regalat amb la promesa d'un fill. És com si se'ns digués que com més practiquem l'hospitalitat, més es capacita el nostre cor per rebre altres dons, i augmenta la nostra fecunditat.

L'evangeli d'aquest diumenge ens presenta Crist que visita als qui van ser els seus amics íntims, Llätzer, Marta i Maria. Només sabem d'una llar que Jesús solia visitar, la casa de Marta a Betània, a tres quilòmetres de Jerusalem, la qual vivia amb el seu germà Llätzer i la seva germana Maria. La descripció que fa Lluc del que va succeir ha modelat moltes vides, encara que tot el passatge té menys de cent paraules i no hi ha manera d'ampliar-lo; ni cal.

Lluc no esmenta a Llätzer, només a les dues germanes. Marta està dempeus, molt atrafegada posant la taula i preparant el menjar. Maria està asseguda als peus de Jesús, absorta en el que el senyor diu. Marta se sent ofesa: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». Jesús respon amb un retret que ha tingut més influència en moltes vides que qualsevol miracle, són paraules que estan en la mateixa entranya de l'espiritualitat cristiana: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària». I ara, el Senyor defensa Maria: «La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa».

Maria havia escollit la millor part, i no perquè Marta hagués triat malament, ja que el que estava fent era necessari; el seu error consistia en pensar que la contemplació de Crist era perdre el temps, quan és en realitat la suprema activitat. El Senyor subratlla la primacia de la gràcia sobre la naturalesa: la unió de l'ànima amb Déu és més important que qualsevol altra cosa que els homes puguin fer. Més important de preparar el menjar, és clar, com li va dir a la Marta; més important que expulsar els dimonis, com havia dit abans als deixebles.

Les lectures d'aquest diumenge eleven la nostra mirada cap a l'amor de Déu, per reconèixer que tota la nostra vida se sosté en Ell. Hem de demanar la gràcia d'obrir el nostre cor a l'amor de Déu, per poder entrar en el seu cor. Que la Mare de Déu ens ensenyi a acollir al Senyor per descobrir que ja hem estat acollits.